

je oklene kmalu vsak posameznik našega naroda. Potem se bodo Slovencem časi zjasnili. Naprej v domači politiki!

Nova lovška postava za Štajarsko.

(Iz peresa deželnega poslanca.)

Danes nadaljujemo v zadnji številki pričetu razpravo o novi lovski postavi na Štajarskem. — § 7. te postave veli: Lovski najemnik se sme s kaznimi od 5—25 gld. prisiliti, da ukrepe §§ 5 in 6 izpolni. V opetovanem slučaju se sme tudi na njegove stroške in na njegovo nevarnost razveljaviti lovška pogodba in lov vnovič dati v najem.

Vsled § 8. ne smejo občinskega lova vzeti v najem osebe, katere so na podlagi § 6. zakona od 27. novembra 1881 deželni zakonik št. 28 izključene od pridobitve lovške karte. Občinskega lova ne morejo vzeti v najem po uradni določbi ali vsled ugovora občinskega zastopa: 1.) Osebe, od katerih se po pravici pričakuje, da dolžnostim, katere bi morali po sprejemu lovške najemnine spolnovati, ne morejo zadostiti. 2.) Taki lovski najemniki, kateri niso spolnovali postavnih določil zastran nadzorstva lova, ki niso ugodili pravomočnemu ukazu zastran postrelitve divjačine ali ki so zaporedoma krivi bili kakega drugega prestopka lovške postave.

§ 9. Najemnina za občinski lov se steka v občinsko blagajnico. Občinski zastop mora tekom 3 mesecev potem, ko se je vplačala letna najemnina, razglasiti, da morejo posamezni zemljiški posestniki po razmeri velikosti svojega zemljišča, ki spada v občinski lovski okraj, tekom 4 tednov, ali če se je vložila pritožba, tekom 4 tednov potem, ko je odlok postal pravnomočen, vzdigniti deleže, ki jim pripadajo, sicer zapadejo občinski blagajnici. Pritožbe zoper velikost teh deležev lovške najemnine za posamezne zemljiške posestnike se imajo v 4 tednih pisмено ali ustmeno pri občinskem predstojniku dati v zapisnik, ta pa jih mora nemudoma predložiti politični oblasti, ki o tem odločuje. Zoper ta odlok ni daljne pritožbe.

§ 10. Če se občinski lov ne more spraviti v najem potom dražbe, se imajo po občinskem zastopu strokovnjaki postaviti kot oskrbniki lova za tako dolgo, da se posreči nov lovski najem. Politična oblastnija ima odobriti izvolitev teh strokovnjakov. Ako jih ne more odobriti, zamore tudi sama izbrati te oskrbnike. Stroški, ki so v zvezi s tem oskrbništvom lova, kakor tudi oni za povr-

nitev škode, katero napravi divjačina, se imajo poravnati iz občinske blagajnice, v katero se stekajo tudi dohodki. Ob koncu leta se ima napraviti račun. Vspeh se ima tekom meseca januarja razglasiti. Če je kaj čistega dobička, se ima razdeliti po § 9. Če se je pa prikazal primanjkljaj, se mora po zahtevi občinskega odbora poravnati po zemljiških posestnikih z ozirom na velikost njihovega zemljišča, ki spada v občinsko lovsko okrožje. Zastran pritožb velja določba § 9. b.

§ 11. Prestopek §§ 2 in 3 se kaznuje s 5—25 gld. ki se more v opetovanem slučaju zvišati na 200 gld.

V § 12. so našteje kazni zoper one, ki 14 dni pozneje, ko se divjačina več streljati ne sme, taisto prodajajo. Kdor jo prodaja o izvanrednem času, se mora spričati s spričevalom politične oblasti. Taka spričevala morajo imeti tudi oni, ki so prinesli divjačino na prodaj ob času, ko se ima varovati, iz drugih krajev, kjer ne velja ta zakon.

§ 13. Kazni, ki se plačujejo po tem zakonu, kakor tudi dohodki v smislu te postave in zasežene divjačine, ki se prodaja po dražbi, pripadejo ubožnemu zavodu vse občine, kjer se je rušil zakon. Če se ne more iztirjati globa, se spremeni denarna kazen v zapor, za vsakih 5 gld. eden dan.

Okrajna politična oblast preiskuje in kaznuje.

Državni zbor.

Na Dunaju, 6. februarija.

Državni zbor preložen.

V zadnji številki smo razložili, zakaj se je morala postava zastran zboljšanja plač državnim uslužbencem še enkrat obravnavati v poslaniški zbornici. Da je kakšna postava veljavna, je pred vsem potrebno, da se sklepa poslanske in gospodske zbornice glasita enako. Gospodska zbornica je spremenila sklep poslanske zbornice v tem smislu, da naj bo postava veljavna z dnevom, ko se razglasi. Poslanska zbornica je pa dne 31. januarja v zvečerni seji s 150 glasovi proti 149 (toraj z enim glasom večine) sklenila, da se ima večkrat imenovano zboljšanje pričeti s 1. januarjem 1899. Levičarji so zmagali nad desnico, izmed katere je bilo odsotnih mnogo poslancev. Ob koncu te večerne seje je poslanec Schönerer prav surovo napadel zborničnega predsednika, zakaj ni poslednji ubogal nemškega Jurija (Schönererja), ki je ugovarjal proti večerni seji. Nasledek glasovanja

tega večera pa je bil, da je takoj drugi dan, 1. februarija, ministerski predsednik vsled cesarjevega odloka naznanil, da se zborovanje državnega zbora preloži na negotov čas. V izvrševalnem odseku desnice je povedal ministerski predsednik, da se državni zbor preloži, ker vsled upora leve ni za nobeno delo. Naj pritiskajo volilci na svoje poslance, da dajo mir v zbornici in delajo za blagor ljudstva. Kakor hitro bo vlada izprevidela, da je redno delovanje v zbornici mogoče, bo sklicala zopet državni zbor. Nepotrebno se mi dozdeva, pristavljati, da nemški levičarji samo radi tega ne dajo miru v zbornici, ker so zgubili stalno večino in oblast, s katero so tlačili skozi desetletja slovanske narode. Ako bi torej nemški volilci pritiskali na svoje poslance, da naj v zbornici časa ne tratijo s praznim glasovanjem, temveč delajo na blagor ljudstva, ali pa, — če tega ne marajo, naj odložijo poslanstvo; bi se napravil zopet red in mir v zbornici, sicer ga ne bomo doživeli. A nekateri nemški hujskači vedno šuntajo nerazsodno nemško ljudstvo, rekoč: »Glejte, kako nas Nemce potiskajo v kot predrzni Slovani.« Vsi pa vemo, da je to najgrša hinavščina in sleparija. Nikjer se ni skrivil niti en las kakemu Nemcu; vsepovsod se šopiri blažena nemščina, kakor nekda. Okrajna glavarstva, okrajna sodišča, davkarski uradi itd. dopisujejo Slovencem v nemškem jeziku, a vendar kričijo ob enem nemški hujskači, kakšna krivica se godi Nemcem! Kedaj bo konec te sleparije?

Politični ogled.

Deželni zbori se bodo kmalu sklicali, kakor hitro bo imela vlada izdelane predloge in načrte, ki jih hoče predložiti deželnim zborom. Tudi mnenje načelnikov različnih deželnih zborov se hoče vlada prej slišati, zato bo jih sklicala pravočasno na Dunaj. Štajarski Slovenci nimamo nič veselega in pomembnega pričakovati od svojega deželnega zbora. Pač pa pričakujemo od svojih deželnih poslancev, da letos odločno zahtevajo samoupravo za slovenski Štajar. Toda ne bo nič hasnilo, ako samo govorijo in kličejo, naj nam izpolnijo naše želje, treba bo jim stopiti z dovršenimi predlogi pred deželni zbor. Potem bo spoznala vlada, nemški poslanci in naš narod, da je slovenskim štajarskim poslancem postala resnica z geslom: »Ločimo se od Gradca.«

Grof Kaprivi. V ponedeljek je umrl v Stryni grof Kaprivi, ki je bil neposredno za

dan mislila le na svojo kraljevo mater, da se je vse njeno mišljenje in čutenje gibalo le krog nje ter da je nosila podobo Marije Antoanete z neizmernim spoštovanjem in gorečo, neizrekljivo ljubeznijo v svojem srcu.

Marija Antoaneta je zvesto izpolnjevala svojo obljubo ter skrbela, da je imela zapuščena sirota odslej svoj dom, kojega je bila toli bitko pogrešala. Ne le enakost otrokova s kraljico in ljubko vedenje Marjetice, temveč neka skrivnostna moč ogrevala ji je srce; sama ni vedela, zakaj jo ljubi tako prisrčno. Vselej se kraljica čarobno nasmehlja, ako ji Marjetica v svoji priprostosti, a s prirojeno ji ljubeznivostjo skazuje otroško udanost in spoštovanje. Vendar ji veleva modrost in izkušnja, da kraljevi dvor ni oni vrt, na kojem bi se lepo razcvitala ta lilija nedolžnosti, kjer bi ta nežna vijolica ponižnosti in pohlevnosti neoskrunjeno ohranila svoj plemeniti duh. Vedela je, kolika nevarnost bi bila za Marjetico, ako bi premenila revščino in ubožstvo svoje koj z bliščobo in svitom, ki je obdajal kraljico. Obvarovati jo je hotela z materino ljubeznijo onih skušnjav prevzetosti in napuha, koje bi bilo neizogibno neizvedeni, zaupljivi in povrhi s toliko telesno lepoto obdarovani deklici, ki se je bila v malo dneh prikupila vsakemu, kdorkoli jo je videl.

»Naj velja, kar hoče«, tako ugiba kraljica, »Marjetico hočem rešiti preteče nevarnosti, da mi ostane nepopačena, ponižna in dobra, kakor jo je ohranila božja roka do danes.«

Komaj pride v prestolno mesto Pariz, ukrene vse, da spravi mlado svojo varovanko v zavod, ki je bil v obče poznat kot najbolji samostan vsega glavnega mesta. Tukaj naj se odgaja Marjetica pred vsem v strahu božjem, da bo nekoč dovolj pripravljena in krepostna, ko se prične za njeno srce boj skušnjav in britkostij življenja, ki čakajo več ali manj slehernega človeka, tu naj vsprejme vse druge nauke, namreč pouk, primeren njeni nadarjenosti in izrednim talentom, s kojimi jo je stvarnik obdaril toli bogato. Ko bo prišla v življenju na razpotje, naj si izvoli sama stan, v kojega jo vleče nagnjenje srca, ki bode istoveten z voljo Vsevečnega. Le kam se bode čutila poklicana po skrbnem izpraševanju svoje vesti, edino le verska načela in razlogi zdrave pameti naj bodo odločilna za njeno prihodnost. To je želela in hotela blagodušna kraljica.

Marjetica je imela izvrstno glavico, toliko rahločutnost srca in plemenitost duše, da so se ji samostanske sestre na tihoma čudile. Učenje je bilo nje veselje in sreča; že v kratkem času je bila najboljša gojenka vsega zavoda. Nje iskrena ljubezen in goreča nav-

dušenost za kraljevo svojo zaščitnico priganjala jo je noč in dan, da se je trudila z vsemi duševnimi in telesnimi močmi, hrepenela po najvišjem, najboljšem, kar je le sploh bilo dosegljivo za njo; le kraljico želi razveseliti, le nje zadovoljnost zaslužiti; ne slavo, ne ošabnost, le hvaležnost in zvestoba njenega srca je vžigala v njeni duši koprnjenje, skazati se vredno velikodušne svoje dobrotne z odličnim znanjem, plemenitostjo duha in mišljenja, blagodušnostjo djanja in nehanja.

(Dalje prihodnjič.)

Smešničar.

Stari Jura pride v štacuno k Matijčku in pravi: »Prosim gospod Matijček, naj mi dajo zelene očali!«

Matijček: »Jura! Čemu pa Vam bodo zelene očali?«

Jura: »Nimam več sená — a krava mi noče več dojeti. Natakniti hočem zdaj kravi zelene očali, polagal bodem zopet slamo, a krava si bode mislila, da je senó, in dojila bode zopet.«

Bismarkom državni kancelar od l. 1890—94. Grof Kaprivi je bil poštenega, odkritosrčnega moškega značaja, zato pa je imel tudi kot državni kancelar v sebičnih nemških politikih mnogo sovražnikov. Bil je za versko šolo, nasprotnih političnih strank ni hotel zatiravati s silo, nasproti nedolžnim pruskim Poljakom je bil, kolikor je bilo vsaj v njegovi moči, vedno prizanesljiv. V poštenosti je daleko presegal trolasega Bismarka, a v diplomatični spretnosti in zvitosti Bismarka ni dosegel.

Smrt bolgarske kneginje. Komaj jeden dan po veselem poročilu, da je bolgarska kneginja Marija Lujiza povila četrto dete, princezino Klementino, došla je iz bolgarske prestolnice vest, koja smo že tudi mi naznanili, da je umrla kneginja. Zadnji dan minulega meseca nekaj minut čez najjstjo uro izdihnila je kneginja Marija Lujiza, previdena s sv. zakramenti svojo blago dušo po kratkem bolehanju. Influenca, ki se je pozneje prelevila v plućnico, ter najbrže prezgodnji porod so vzroki njene bolezni. Dne 17. m. m. dopolnila je kneginja šele osemindvajseto leto. Zaročila se je dne 14. febr. 1893 s knezom Ferdinandom in 20. aprila isto leto se je z njim poročila. Rojena in vzgojena je v katoliški veri, ostala je zvesta tej veri do konca svojega življenja ter vzgojevala istotako svoje tri otroke. Le žal, da nje soprog ni bil tako značajan ter ji je s svojim mešetarjenjem z vero princa Borisa povzročil veliko britkostij. Preživela je torej skoro celo dobo zakonskega življenja le malo veselja. Smrt rešila jo je premnogih britkostij. Zbog svoje ljubeznjivosti in blagega srca se je kmalu prikupila večini bolgarskega naroda, največ simpatij pa je uživala na dunajskem dvoru, in smelo trdimo, da so se ravno radi nje poravnale mirnim potom čisto napete razmere mej Dunajem in Sofijo. Včeraj v sredo je bil pokop, katerega se je udeležil namesto našega cesarja nadvojvoda Leopold Salvator.

Dopisi.

Iz Pragerskega. Dne 5. svečana se je ustanovilo tukaj društvo »Südmark«. Kar presenečeni smo bili, pristopilo je društvu 64 članov. Ni mi treba posebej povdarjati, da je polovica med temi slovenskega pokolenja. Pristopili so udje, katerih stariši in otroci ne znajo nemški, pač žalosten dokaz, kako malo zavednosti vlada v tukajšnjem okraju. Pristopila je med drugimi svojega spola — pozor, ne prestrašite se preveč — tudi soproga gosp. nadučitelja na Spodnji Polskavi. To je skoro neverjetno!

Mirno smo živeli do sedaj skupaj, ali ustanovitev omenjenega društva nas mora ločiti. Od vznožja Pohorja do Ptujja, pet župnij: Zgornja in Spodnja Polskava, Črešnjevec, Cirkovce in Sv. Lovrene nima nikakega slovenskega društva. In vendar je tukaj mnogo zavednih mož, ki bi bili že davno lahko kaj storili. Gospodje duhovniki, učitelji in kmetje, kateri ste si svojega slovenskega rojstva svesti, vzdramate se! V vaši sredini se je ustanovilo društvo, ki hoče vaše otroke potujčiti, ki hoče nevedneže zapeljati, da pogubljajo samega sebe. V vaši sredini bo kmalu stala šulferajnska šola, ki bo slovenske otroke učila sramovati se svojega maternega jezika. Postavite se v bran nemškemu društvu na Pragerskem ter ustanovite v Cirkovcah, v vaši sredini, kot mogočen zid proti ptujčevanju družbo sv. Cirila in Metoda, najlepši odgovor na tuje napade. Sklicujte narodne shode. Znani slovenski rodoljubi v Celji in na Teharjih, kateri se ne bojijo težavnih potov, se bodo gotovo z veseljem odzvali vašemu povabilu. Stopite v sredo onih občin, katere se vedno imenujejo, kadar se gre za narodno stvar.

Z veseljem sem slišal pred kratkim, da je Zgornja Polskava v narodnih rokah. Kako pa je na Spodnji Polskavi? Tukaj je nemški

»Feuerwehr«, županstvo uraduje nemški in pri edinem trgovcu so vsi napisi v nemškem jeziku. Koliko vas je pa vendar pravih Nemcev v celi občini? V celi vasi Polskavi ne bo menda nobenega, kajti kdor nemški govori, se zato ni Nemec. Nemcev je le na Pragerskem nekaj, in ti so dve tretjini železniških uradnikov, poštni uradniki, najemnik železniške restavracije ter sedaj zelo imenitni trgovec Lerch, predsednik Südmarke, ki je s slovenskimi groši postal tako drzen — pa sva že skoraj pri kraju. In zaradi teh par Nemcev naj bi bil cel naš okraj kot nemški razupit? Ne in nikdar ne!

Slovenske občine, ki spadate v poštno področje Pragersko, vložite prošnjo za dvojezični poštni pečat ter prosite na pošti na Pragerskem slovensčine zmožnih uradnikov, ki ne bodo tako neprijazni kakor sedajni. Pred seboj imam dopisnico, namenjeno iz Pragerskega na Črno goro. Ta dopisnica je dobila pečate »Črni vrh pri Idriji« in »Ljubljana« ter pršla nazaj z opombo, da je kraj neznan. In vendar pade prvi pogled poštnega uradnika, ki je to dopisnico tako daleč poslal, če jutraj še ves zaspan vstane, na Črno goro. Prosite tudi pri železnici slovenskih uradnikov, potem se ne bodo ustanavljala na slovenskih tleh nemška društva.

Na Pragerskem se bo tekom tega leta železniško osobje mnogo pomnožilo. Upozarjam na to slovenske trgovce, da si ustanovi tukaj kateri svojo prodajalnico, ker bi prav lahko shajal. Vas pa, zavedni možje v okolici, pozivljam še enkrat na narodno delo! Pokažite, da ste Slovenci, navdušujte zaspale, podčujte nevedne ter osnujte kmalu v vaši sredini, v lepih Cirkovcah, podružnico sv. Cirila in Metoda, kot bran in val proti ustanovljeni Südmarki na Pragerskem!

Sv. Peter v Medvedovem selu. (Raznoterosti.) Šentpetrovska župnija je majhnega obsega. Zemlja pri nas je bolj ilovnata ter težka za delo. Po solnčnih hribih je vse zasajeno z vinsko trto, s staro in novo. Stara je začela pešati, zato smo se poprijeli že tudi ameriške trte, ki pri nas precej dobro uspeva. Naša vina so dobra, le škoda da so premalo naokoli znana. Bolj po ravninah imamo njive, ki še nam vedno rodijo v našo zadovoljnost. Na travnikih raste sladko seno. Sadunosnega drevja imamo dosti, in rado rodi, le češplje se že več let sem kujajo. — Zidati bomo morali novo šolsko poslopje, ki bo stalo čez 7000 gld. Gotovo lep denar za majhno občino, in kmetje bomo morali biti varčni. Od 27. do 31. januarja se je obhajal pri nas sv. misijon. Vodili so ga č. gg. lazaristi. Tudi pri nas smo začeli lansko leto streljati proti toči. Imamo že tri postaje na treh različnih hribih, ki so oddaljeni vsakebi blizo četrte ure. Streljali smo z uspehom in prav pridno, dokler nam ni zmanjkalo smodnika. Preljubi gosp. urednik, če boste s tem dopisom zadovoljni, bom se kmalu zopet oglašil s kakim drugim, ker jih imam več v zalogi. (Le na dan z njimi! Urednik.)

Cven. (Snujmo zadrage!) Dne 5. t. m. je zborovalo cvenko bralno društvo. Po običajnem vspevu je prišla glavna točka na vrsto, pogovor o kmečkih zadrugah. To Vam je bilo živahno zborovanje! Glava pri glavi, bilo jih je nad 300 mož iz cvenske občine in zunanjih, ki so z največjim zanimanjem sledili besedam g. Kača iz Žalca, ki je takoj prihitel na predsednikovo povabilo na Cven. Hvala Vam, g. Kač, za Vaš trud in za Vašo požrtvovalnost. Prepričan sem, da Vaš rodoljubni trud ne bo brez sadu. Seme je padlo na dobro zemljo. Kmečka zadruga bo in mora takoj osnovana biti na Cvenu. Saj pa je tudi že izvoljen osnovni odbor, ki bode brez zamude vkrenil potrebne korake. Da je take zadruga ravno tu potrebno, videl je g. Kač sam. N. pr. videl je v hlevi premožnega kmeta govejo živino, ki bi »dičila« drugod hlev živinozdravnika, da bi nad njo skušal svojo umetnost. Boljšo klajo, to požerejo konji, krave pa dobijo, s čemur po drugod postiljajo svinjam. Kdo bi verjel v Švici, da, celo pri

nas na Slovenskem, da se dobijo krave po 26 gld. In tako je pri nas. Zadruga naj stori, česar vsega ne more okrajni zastop. Tako bi bilo z živinorejo, enako pa tudi z žitom in drugimi poljskimi pridelki.

Zemlja naša je bogata; s tem se sami hvalijo murški poljanci: torej na skupno delo, da bomo od bogate zemlje imeli tudi bogat dobiček. Oglasaite se pridno kot udje pri osnovnem odboru. Vstopnino in deleže bomo določili pozneje skupaj. Ne odlagajte dolgo, v teku 10 dni mora biti stvar dognana. Naj Vas k temu klicu priganja pogled na slavne ljut. gorice, ki jih imajo sedaj v lasti ljudje, katerim gotovo ne bi je za vas srce. In ko bi se godilo kedaj z Vašimi polji enako? Da se to ne zgodi, v to pomozite Bog in kmečke zadrage.

Iz Merčesele. (Občinske volitve in agitatorji.) Od nekaj že so Bobošljani bili vrli narodnjaki, vneti katoličani ter značajni možje. Volitve v občinski odbor so bile navadno mirne; kajti tukaj so vsakemu smeli brez pomisleka težavno butaro naložiti. Sedaj pa je s staro mirnostjo proč. Pred tremi leti je bil izvoljen za župana mož, kateri si zdaj prizadeva z nekim Frencecom ljudstvo za se pridobiti, da bi še nadalje nosil županski zvonec. Geslo jima je: Taki ne sodijo v občinski odbor, kateri z gospodi držijo, ampak le taki, ki duhovnike čez ramo gledajo. Pravita tudi o starih poštenih odbornikih, da so si vsa pota zelo visoko računali; s tem jih hočeta spraviti pred volilci ob priljubljenost. Že več tednov pred zadnjo volitvijo, ki pa je ovržena, je naš Peričen Frencec pripravljal vse Čevšljane, Gajlane in Reštajljane, naj vržejo stari odbor in naj volijo družega, ki sta ga z Dušičem na posilinemsko-demokratski podlagi sestavila. Pri tem beganju volilcev ga je podpiral neki Ribč. Žalostno, da jim je šlo mnogo volilcev resnično na limanice. Še nekaj! Omenjeni Peričen Frencec je pred kratkim tudi govoril zaradi nekega članka v »Slov. Gospodarju« ter se izrazil, da ga Vam bo s § 19. tiskovne postave popravil. To pa je že smešno! Zajec se ne ume na boben, a Peričen Frencec ne na § 19. tiskovne postave. Naj zadostuje za danes; toda o priliki se že hočemo pomeniti.

Hajdina pri Ptujju. (Zborovanje.) V Hajdini pri Ptujju je imelo kmet. bral. društvo pret. m. 22. januarja svoje zborovanje v bralni sobi g. Senekoviča. Zborovanje je otvoril predsednik ter dole ude in goste s prijaznim »dobro došli« pozdravil. Potem da besedo g. podpredsedniku F. P., kateri povdarja, da je odbor br. društva v pretečenem letu v jesen nameraval prirediti svojim udom na prostem veselico; pa je to opustil zaradi smrti naše presvitile cesarice. Za tem se je zahvaljeval vsem udom, katerih je pretečeno leto bilo 54, ter zopet priporočal vstop k prekoristnemu društvu. Takoj jih je pristopilo čez 30 novih udov. Konečno je zaklical govornik »Bog ohrani, Bog obvari nam cesarja, Avstrijo!«

Potem pa novoizvoljeni podpredsednik g. F. H. navede dolžnosti udov in koristi bral. društva in razvije svoj program, katerega obljubi tudi izpolniti, ako Bog da in ako ostane v društvu vzajemnost in sloga. Sedaj pa pride na vrsto predavanje o sadjereji, v katerem nam je g. učitelj. A. Pogrujc vse tako natanko razložil in pojasnil, da smo se kar čudili; ker marsikateri niti vedel in videl ni, kako se drevesce cepi, presajuje, obrezuje itd. in vse to nam je omenjeni gosp. dejanski pokazal; obljubil nam je tudi, osebno se na dom potruditi in nas doma v naših drevesnicah še bolj natanko poučiti. Povedal nam je naravnost, da imamo pripravno zemljo, le akacije, bezg in drugo nepotrebno robidje treba od plotov in ograj odstraniti; potem pa pridno saditi drevesca. Res, kaj nam pomaga tarnati, ako vidimo v bližnjih vaseh, ali pa pri sosedu, da imajo v sadovnjaku lepa drevesa in v jesen obilo sadja, pri nas pa nič, če pa ničesar ne storimo. Resnica je, pomagaj si sam, in pomagal ti bo Bog. Vsi